

משקיעים בקהיל

עושים מסיבה

במחלקה

יובל פסוב (משמאל) עם מואבב עאזם. שובר שגרה

אנחנו שם גם בשבילים ולא רק בשביל הילדים". המתנדבים של סאנשיין הם ברובם אקדמאים בני 25-40 שעובדים בהייטק, בתחום הפיננסים ועוד. "חגונים שעובדים מהבוקר עד הערב, ושישי הוא היום הפנוי היחיד שלהם", מגדיר פסוב, מהנרס ביורפואי שעובד בסטארט-אפ. "לעתים קרובות אני נתקל בחברה צעירים שרוצים להתנדב אבל לא מוצאים מסגרת מתאימה. הם מגיעים הנגה פעם בחודש ולכן זה לא גוזל מהם יותר מדי זמן, אבל הם עדיין מחויבים מאוד נפשית".

"ראיתי שהעזרה חסרה"

סאנשיין הוקם על ידי האמריקאי ג'וזף ויילגוס, שהתנדב בזמן לימודיו באוניברסיטה כליצן רפואי בבתי חולים בניו יורק. ב-1998 הוא הקים את עמותת פרויקט סאנשיין, ארגון ארצי ללא מטרות רווח. כיום מונה הארגון כ-15 אלף מתנדבים שפועלים ביותר מ-150 בתי חולים ברחבי העולם.

לפני שלוש שנים פגש ויילגוס את פסוב, וסיפר לו על הארגון שבראשו הוא עומד. עברו שנתיים עד שפסוב הרים את הכפפה: "שלהתי מייל ל-70 חברים, ו-15 הסכימו להצטרף", משחזר פסוב. "יצרנו קשר עם המרכז הרפואי שניידר, ובאתי לפגישה כדי למכור את המוצר שלנו, את סאנשיין. הם שמחו לקבל אותנו, ואחרי שערכנו ערב למתנדבים, התחלנו להגיע למחלקות".

"הפעילות של המתנדבים שוברת לילדים את השגרה

שישי בבוקר במחלקת הילדים של המרכז הרפואי מאיר בכפר סבא. החדרים ריקים למחצה, ורק כמה ילדים מתרוצצים במסדרון. אלה חדרות טובות עבור הצוות הרפואי, אבל המתנדבים של ארגון סאנשיין מאוכזבים מעט. "בוודאי שאנחנו שמחים שיש כאן רק כמה ילדים, אבל זה אומר שלנו יש פחות עבודה", אומר יובל פסוב, שעומד בראש הארגון בישראל והתייצב במאיר עם המתנדבות ניצן שחר ושרה מוצ'ניק.

המתנדבים של סאנשיין מגיעים מדי יום שישי למחלקת הילדים במאיר ולמרכז הרפואי שניידר בפתח תקוה, מצוידים כבלונים, בחוברות צביעה, בצעצועים ובמשחקי חשיבה, במטרה אחת - לעשות שמח לילדים ולהשכיח מהם ולו לכמה רגעים שהם חולים.

יואב בירן, 3, אושפז במחלקה כמה ימים קודם לכן בגלל חשש לדלקת בבלוטות. הוא התיידד במהירות עם יובל, ניצן ושרה ושיחק אתם בשמחה. "זה מאפשר לו לברוח מהרופאים, משכיח ממנו שהוא בבית חולים ועושה לו כיף", אומרת אמו, שרון. המתנדבים אמנם מתמקדים בילדים החולים, אבל מאמינים שההורים מרוויחים גם הם. "אנחנו רואים את הלחץ שהורים שרויים בו", אומר פסוב. "הילד חסר אוניו והם לא תמיד יודעים מה לעשות. לפעמים

מתנדבי פרויקט סאנשיין מגיעים מדי יום שישי עם בלונים והפתעות למחלקות ילדים בבתי חולים בפריפריה, כדי להשכיח מהם מחשבות על מחטים וכאבים. "לא קל להעלות חיוך על פניו של ילד חולה, אבל המתנדבים מצליחים להסיח את דעתם של הילדים ומכניסים אותם לאווירה של צחוק וחיוך. הם כבשו אותנו"

מאת נעה נבט

ניצן שחר (מימין), יובל פסוב ושרה מוצ'ניק. מחויבים נפשית

טריקים פשוטים מקוסם שהשתתף בערב שערך, ובערב אחר שמעו הרצאה מפיה של ג'ולוגית (ליצנית רפואית) שנתנה להם טיפים לעבודה עם הילדים. "בין השאר למדנו איך להיכנס לחדר בלי לפלוש למרחב של הילד", מספרת ניצן שחר, שמתנדבת בפרויקט סאנשיין מימיו הראשונים בישראל. "אנחנו מנסים להשכיח מהם איפה הם נמצאים לרגע. אני מנסה לראות את הילד כמו שהוא, בלי קשר לעירוי או לפיג'מה של בית החולים. להזכיר לו שהוא ילד, לא רק חולה".

שרה מוצ'ניק, שעלתה לישראל מפורטוגל לפני ארבעה חודשים, היא "גיוס אישי" של פסוב, שפגש אותה בנסיעת עבודה. "אני לא מרגישה שאני עושה משהו גדול או יוצא דופן, אלא משמחת ילד", היא אומרת. "הצוות הרפואי מנסה לעשות את זה יום יום, ואנחנו רק עוזרים". בחודש שעבר הוכר "פרויקט סאנשיין" כעמותה רשמית בישראל. רישומו כעמותה יאפשר גיוס כספים, ופסוב מקווה להפנות אותם להפקת אירועים גדולים בבתי החולים, להקמת חדרי לימוד ומשחקים במחלקות ולהרחבת הפעילות לבתי חולים נוספים. הוא לא מעוניין לשלב את המתנדבים בבתי החולים הגדולים באזור המרכז, שאליהם מגיעים לעתים קרובות מתנדבים מארגונים מבוססים, אלא במחלקות הילדים בבתי חולים כפריפריה, שלא תמיד מקבלות את תשומת הלב הראויה. פסוב ממשיך לגייס מתנדבים, ששומעים עליו בין השאר באמצעות פייסבוק או מפה לאוזן. "אני עדיין מקבל מדי שבוע שני מיילים לפחות מחברים של חברים ששמעו על היוזמה ורוצים להצטרף", הוא אומר. "להרבה אנשים אין מסגרת מתאימה להתנדב בה, והפעילות של סאנשיין יכולה לתת להם המון".

של הילדים מהרופאים ומהעירוי, ומכניסים אותם לאווירה של צחוק וחיוך. לפעמים אנחנו מפנים אותם לילד שנראה עצוב וזקוק לעידוד, והם יודעים להשקיע בו במיוחד. הם ככשו אותנו".

לצד החוויות והסיפוק, ההתנדבות בבתי החולים מציבה התמודדות לא קלה. "לפעמים יוצאים מכאן בהרגשה מדהימה, ולפעמים בדיכאון", אומר פסוב. "לא כל המתנדבים מסוגלים להיכנס למחלקה האונקולוגית של שניידר, ויש ילדים שיותר קשה להיכנס לחדר שלהם. לפעמים זה סוחט אנרגיות, כי צריך להיראות שמח ומאושר גם כשרואים ילדים במצב בריאותי קשה. אנחנו מנסים לתת למתנדבים שלנו כלים, ולהתגבר על השחיקה שרואים בכל ארגון התנדבותי - ובוודאי בארגון כמו שלנו, שעובד עם ילדים חולים".

עמותה רשמית בישראל

באחד החדרים פוגשים שלושת המתנדבים את מואאב עאזם, ילדון בן ארבע שהגיע לבית החולים עקב חשד לדלקת קרום המוח. אחרי כמה דקות והרבה עידוד מצד אמו, שירן, הוא מסכים לשתף פעולה עם פסוב, שעושה לו קסם.

אף אחד מהמתנדבים לא עבר קורס קוסמות מקצועי - הם למדו כמה

**יובל פסוב:
"לפעמים יוצאים מהמחלקה בהרגשה מדהימה, ולפעמים בדיכאון. אנחנו מנסים לתת למתנדבים כלים, ולהתגבר על השחיקה שרואים בכל ארגון התנדבותי - ובוודאי בארגון שעובד עם ילדים חולים"**

תצלומים: תומר אפלבוים

ומעלה להם חיוך על הפנים", אומר ד"ר רובי חביב, מתמחה ברפואת ילדים בשניידר. "אנחנו דוקרים

אותם, לפעמים מכאיבים להם, וקשה לעצור את הפחד שלהם מאתנו, במיוחד של הקטנים. המתנדבים עושים את זה באמצעות פעילות משמחת, וכולם שמחים לקבל אותם. הם עושים מסיבה קטנה במחלקה".

הפעילות בשניידר לא הספיקה לפסוב, והוא החליט למצוא בית חולים נוסף שיסכים לקבל את המתנדבים של סאנשיין. במסגרת עבודתו כמהנדס ביורפואי הוא נכח בניחוח בבית החולים מאיר, ואחד המנתחים סיפר לו על חברו שעובד במחלקת הילדים. "עליתי למחלקה אחרי הניתוח, וראיתי שהעזרה שלנו חסרה", אומר פסוב. "הבנתי שיש דברים שאפשר לעשות".

הפגישה המקרית הולידה דיאלוג של ארבעה חודשים, שבהם פסוב ניסה לשכנע את בית החולים לאפשר למתנדבים של סאנשיין להיכנס למחלקה. במאיר יש מרכז חינוך, שאמור לספק תעסוקה לילדים, אך הוא לא מתאים לכל אחד. "הפעילות במרכז מוגבלת לבני שלוש ומעלה, והקטנטנים נשארים חסרי תעסוקה", אומרת מרינה גורלי, סגנית מנהלת הסייעוד של המחלקה. "לא לכל הילדים נוח לגשת למרכז, והמתנדבים של סאנשיין מביאים את הפעילות אליהם.

"לא קל להעלות חיוך על פניו של ילד חולה שנמצא בסביבה לא מוכרת, אבל הם מצליחים להסיה את רעתם

שרה מוצ'ניק (שנייה מימין) במחלקה. "אני לא מרגישה שאני עושה משהו גדול או יוצא דופן, אלא משמחת ילד"

